

Література

1. Гавриш Н.В. Вплив мультфільмів на формування моральної свідомості у дітей // Н.В. Гавриш, Г.А. Клокова / Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2013. Ч. II. № 13 (272). 110 с.

2. Северенчук Н. Вплив анімаційних фільмів на розвиток психічних процесів дитини. Психолог, 2007. № 4. 21с.

3. Смирнова Е.О. Психолого - педагогическая экспертиза мультфильмов для детей и подростков. Культурно - историческая психология, 2014. Т. 10. № 4. 11с.

УДК 378.147:81'234

Муц З. В.

студентка IV курсу, факультету іноземних мов,
Тернопільського національного
педагогічного університету імені В. Гнатюка,
mutzsorjana@gmail.com;
науковий керівник: **Рокіцька Н. В.**
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри німецької філології
та методики навчання німецької мови
Тернопільського національного педагогічного
університету імені В. Гнатюка

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ

На сучасному етапі вивчення іноземних мов перед вчителем постає безліч завдань, найголовнішими з яких є – навчати якісно і ефективно, швидко і цікаво, не просто надати учневі певний багаж знань, але розвинути здатність застосовувати ті чи інші компетентності в житті, вміти орієнтуватися в іншомовному середовищі. Необхідно створювати на уроці позитивну атмосферу, щоб учні почувались вільно і комфортно, стимулюючи їхній інтерес, ініціативність та мотивацію до вивчення іноземної мови. Щоб іти в ногу із часом та досягнути високого рівня знань та вмінь учнів, сучасному вчителю необхідно не лише знати новітні методи, спеціальні навчальні техніки та прийоми викладання іноземних мов, але й вміти оптимально підібрати той чи інший метод, відповідно до здібностей, потреб та інтересів учнів та найголовніше – ефективно використовувати його на практиці. **Актуальність теми** поданого дослідження полягає у необхідності впровадження сучасних дієвих методик навчання іноземних мов стосовно нових вимог і потреб сучасної освіти. [5, с.175].

Одними з найефективніших методів сучасної методики навчання іноземних мов науковці визначають інтерактивні методи. Термін „інтерактив” походить з англійської – від слова “interact”, де “inter” – взаємний і “act” – діяти. Таким чином, інтерактивний – здатний до взаємодії, діалогу.

Інтерактивність у навчанні можна пояснити як здатність до взаємодії, навчання у режимі бесіди, діалогу, дії. Отже, інтерактивним можна назвати метод, в якому той, хто навчається, є учасником. [3, с. 6].

Основною метою навчання іноземної мови є формування в учнів комунікативної компетенції, проте можливості інтерактивного навчання набагато ширші. На сьогодні серед основних цілей інтерактивного навчання назвемо:

- створення умов для залучення всіх учнів класу до процесу пізнання;
- формування у школярів як предметних, так і загально-навчальних умінь та навичок;
- надання можливості кожному учню розуміти й рефлексувати з приводу того, що він знає і думає;
- створення атмосфери співпраці, взаємодії;
- розвиток комунікативних якостей і здібностей та ін. [1, с. 111-112].

Основною ознакою інтерактивного навчання вважаємо зміну взаємодії вчителя та учнів, а саме: активність вчитель поступається місцем активності учнів, його завдання полягає у створенні умов для їх ініціативи [2].

Дослідник Змроць Г. М. вказує на такі риси інтерактивного навчання: двобічний характер, спільна діяльність учителя й учнів, керівництво процесу вчителем, спеціальна організація та різноманітність форм, інформаційна прогалина, цілісність та єдність, мотивація та зв'язок з реальним життям, виховання та розвиток особистості учнів одночасно з процесом засвоєння нових знань [2].

При використанні інтерактивних методів зростає цікавість до процесу навчання завдяки ефекту новизни та оригінальності, адже інтерактивне навчання передбачає чимало різноманітних технологій: моделювання життєвих ситуацій; вирішення творчих завдань; використання розминок; використання рольових ігор; спільне розв'язання проблем тощо [1, с. 112].

Існує ціла низка класифікацій інтерактивних методик навчання. Багато дослідників поділяють методи інтерактивного навчання на дві великі групи: групові та фронтальні. Групові : робота в парах, робота в трійках, «2+2=4», «карусель», робота в малих групах, «акваріум». Фронтальні методи: «велике коло», «мікрофон», «незакінчені речення», «мозковий штурм», аналіз дилеми, «мозаїка» (цей метод поєднує і групову, і фронтальну роботу).

Впровадження методів інтерактивного навчання уможлиблює:

- для кожного конкретного учня: усвідомлення залучення до спільної праці; розвиток особистісної рефлексії; становлення активної, суб'єктної позиції у навчальній (чи іншій діяльності);
- для навчальної мікрогрупи: розвиток навичок спілкування і взаємодії у малій групі; формування ціннісно-орієнтаційної єдності групи; заохочення до гнучкої зміни соціальних ролей залежно від ситуації; прийняття морально-етичних норм і правил спільної діяльності;

- для учнівського класу: формування класного колективу як групової спільноти; підвищення пізнавальної активності учнів класу; розвиток навичок аналізу і самоаналізу в процесі групової рефлексії;

- для зв'язку «клас – учитель»: нестандартну побудову навчального процесу; багатомірне засвоєння навчального матеріалу; формування мотиваційної готовності до міжособистісної взаємодії в навчальних та позанавчальних ситуаціях [1, с. 112].

Проте існують позитивні і негативні сторони інтерактивного навчання, а саме: розширення пізнавальних можливостей учнів (здобуття, аналіз, застосування інформації з різних джерел); високий рівень засвоєння знань; оптимальний контроль учителя; взаємодія та партнерство між учителем і учнями; пошук альтернативного підходу в оцінюванні знань учнів. Недоліком є відсутність методичних розробок уроків з іноземної мови, необхідність значних затрат часу на вивчення певної інформації [4, с.3]. Тому все ж переваги його використання у порівнянні з традиційними методами є очевидними:

- участь у роботі всіх учнів класу;
- формування вміння працювати у команді;
- вироблення доброзичливого ставлення до опонента;
- можливість висловлювати власну думку;
- створення «ситуації успіху»;
- можливість засвоєння великої кількості матеріалу за короткий проміжок часу;
- формування навичок толерантного спілкування;
- уміння аргументувати свою думку, знаходити альтернативне рішення проблеми. [4, с. 3 - 4]

Отже, можна зробити висновок, у сучасній школі метод використання інтерактивних технологій є одним з найефективніших. Завдяки такому навчанню ефективність занять підвищується, розвиваються комунікативні вміння і навички, увага, пам'ять, мислення, здатність критично мислити, формуються вміння працювати в парах, групах, поповнюється словниковий запас. Таке навчання дає можливість формувати власну думку та правильно її висловлювати, доводити власну точку зору, аргументувати й дискутувати.

Література

1. Богуш Н. М. Упровадження інноваційних методів і технологій на уроках німецької мови як засіб розвитку творчого потенціалу. *Таврійський вісник освіти*. 2013. Вип. 4(44). С. 109– 116.

2. Змроць Г. М. Використання інтерактивних методів навчання на уроках англійської мови URL: <http://newblogeducation.blogspot.com> (дата звернення 02.04.2021).

3. Коваленко О. Концептуальні зміни у викладанні іноземних мов у контексті трансформації іншомовної освіти. *Іноземні мови в навчальних закладах*. Педагогічна преса, 2003. С. 4-10.;

4. Куріч М. Використання інтерактивних технологій на уроках іноземної мови. Нова педагогічна думка: наук.-метод. журн. Рівне : Рівнен. обл. ін-т післядиплом. пед. Освіти. 1994. 2013р. Вип. 2 .С. 80– 83.;

5. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання / О. Пометун, Л. Пироженко. К. : А.С.К., 2005. С. 192.;

6. Рокіцька Н. Лінгводидактичні аспекти навчальної співпраці на уроках іноземної мови в школі URL: file:///D:/!Documents/Desktop/NZTNPU_ped_2010_2_23.pdf (дата звернення 02.04.2021).

УДК 159.923.2

Мушій В.Г.

методист, в.о.завідувачки

Обласного ресурсного центру
підтримки інклюзивної освіти у ТОКІППО

НОВІТНІ НАПРЯМИ І ПРИЙОМИ ПСИХОКОРЕКЦІЇ АФЕКТИВНИХ СТАНІВ У ОСІБ З ТРАВМАТИЧНИМ ДОСВІДОМ

Переживання та розлади психіки, що виникають як наслідок психічних травм, «є результатом дії сильної одномоментної психотравмуючої ситуації (теракт, насильство і так далі) або відносно слабкого, але тривалого травмування, яке часто спостерігається в сімейних стосунках. У виникненні психогеній істотну роль відіграє ґрунт, на який падають наслідки психічних травм, тобто готовність до «психічного зриву» залежить від ослабленого організму, наприклад, після перенесеного захворювання, тривалої нервової напруги, особливостей нервової системи особи» [3, с.207].

Хто зазнав болю, фізичного чи душевного, через війну, насильство безпосередньо чи став свідком жорстокості, в результаті нещасного випадку, стихійного лиха, фізичних пошкоджень, інтенсивних медичних втручань, систематичних принижень, депревації, втати, через загрозу вагітності, зокрема і намір аборт, ускладненнях при пологах та інших травматичних подіях, страждають від набагато серйозніших наслідків.

Посттравматичний стрес є психофізичним станом, що формує реакцію людини на таку подію, коли нервова система не здатна повернутися до нормального рівня функціонування. Таке вітальне переживання дисбалансу між загрозливими обставинами та індивідуальними можливостями їх подолання, що супроводжується відчуттям безпорадності та незахищеності й викликає довготривале потрясіння в розумінні «себе і світу». Це стан, коли організм не може самостійно відновити свою природну здатність саморегуляції у відповідь на травматичну подію. Це створює переживання межі жаху і безпорадності. Руйнується звичне уявлення про «мій світ» та «образ Я».

Сучасними нейропсихологічними методами можемо впливати на здатність до опрацювання емоційних переживань і в такий спосіб насолодитися плавною й усвідомленою реакцією, не зважаючи на виклики, з якими ми зустрічаємось.